

Maciej LASEK

dr inż.

Urodzony w 1967 roku. Absolwent Wydziału Mechanicznego, Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej w 1992 roku w specjalności samoloty i śmigłowce. Kontakt z lotnictwem zaczął od spadochroniarstwa w 1983 roku. W tym samym roku rozpoczął szkolenie szybowcowe w Aeroklubie Elbląskim i uzyskał licencję pilota szybowcowego.

W 1986 roku zdobył Srebrną Odznakę Szybowcową i uzyskał licencję pilota samolotowego turystycznego, a w roku 1989 uzyskał uprawnienia instruktora szybowcowego II klasy.

W latach 1992–2002 pracował w Zakładzie Aerodynamiki Instytutu Lotnictwa w Warszawie i zajmował się wykorzystywaniem technik numerycznych w projektowaniu geometrii obiektów latających.

W latach 1995–2001 pełnił funkcję kontrolera jakości w Zakładzie Napraw i Budowy Sprzętu Lotniczego YALO i w ramach swoich obowiązków dokonywał oblotów remontowanych szybowców. W 1999 roku uzyskał uprawnienia szybowcowego pilota doświadczalnego II klasy.

W 2002 roku, uzyskał stopień doktora nauk technicznych w Wojskowej Akademii Technicznej. Jednocześnie współpracował z Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych w dziedzinie uzbrojenia oraz z Politechniką Warszawską w zakresie ornitopterów.

W roku 2002 rozpoczął pracę w Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych, w której od czerwca 2003 roku pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego ds. technicznych.

Ukończył kursy badania dużych katastrof lotniczych oraz zarządzania badaniem takich wypadków prowadzonych przez ośrodki w USA i Singapurze. Ukończył również kurs teoretyczny dla pilotów liniowych oraz kurs teoretyczny dla pilota samolotu ATR-72/42.

Prowadził badanie 150 wypadków i poważnych incydentów. Pracę w PKBWL zakończył w 2016 roku.

Od roku 2008 do 2014 był członkiem zespołu Latajmy Bezpiecznie, zajmującego się lokalizowaniem zagrożeń w lotnictwie cywilnym, działającego przy Prezesie Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

W latach 2008–2011 był biegłym powołanym przez prokuraturę wojskową w sprawie wyjaśnienia przyczyn i okoliczności wypadku samolotu CASA C-295M.

Od maja 2010 do lipca 2011 był członkiem Komisji Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego, powołanej do zbadania przyczyn i okoliczności wypadku samolotu Tu-154M w dniu 10 kwietnia 2010 roku, w której pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego podkomisji lotniczej.

W latach 1993–2012 brał udział w próbach fabryczno-państwowych samolotów ultralekkich (współpraca z IKCSP w zakresie udowodnienia zgodności z wymaganiami przepisów budowy samolotów) oraz jako pilot doświadczalny w próbach fabryczno-państwowych 7 typów szybowców i motoszybowców.

Od 2011 roku zatrudniony jest na stałe jako adiunkt na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej, gdzie prowadzi wykłady z zakresu badania wypadków lotniczych oraz mechaniki lotu. Jest autorem bądź współautorem 60 publikacji naukowych w krajowych i zagranicznych wydawnictwach.

Działalność społeczna: W latach 2003–2007 był redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „NIT – Nauka, Innowacje, Technika”.